

Účastníci původního řízení

Žalobci: C. Z., M. C., S. P. a další

Žalované: Ilva SpA v mimořádné správě, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA

Předběžné otázky

- 1) Mohou být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽¹⁾ ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), a zejména body 4, 18, 34, 28 a 29 odůvodnění a čl. 3 bod 2 a články 11, 12 a 23 [této směrnice] a zásady předběžné opatrnosti a ochrany lidského zdraví uvedené v člancích 191 SFEU a 174 Smlouvy o E[S] vykládány v tom smyslu, že členský stát může na základě vnitrostátního práva stanovit, že posouzení zdravotní újmy (PZÚ) představuje akt nesouvisející s řízením o vydání a přezkumu integrovaného environmentálního povolení (IEP) – v projednávané věci [nařízení předsedy Rady ministrů (DPCM)] z roku 2017 – a jeho vypracování nemusí mít automatický účinek ve smyslu včasného a účinného posouzení příslušným orgánem v rámci postupu přezkoumání IEP/DPCM, zejména pokud je výsledkem PZÚ nepřijatelné zdravotní riziko pro významnou skupinu obyvatelstva dotčenou emisemi znečišťujících látek? Nebo musí být naopak tato směrnice vykládána v tom smyslu, že:
i) přípustné riziko pro lidské zdraví lze posoudit pomocí vědecké analýzy epidemiologické povahy; ii) PZÚ musí představovat interní akt v řízení o vydání a přezkumu IEP/DPCM, a to dokonce jeho nezbytnou podmínku, a zejména být předmětem nezbytného, účinného a včasného posouzení příslušným orgánem odpovědným za vydávání a přezkoumávání IEP?
- 2) Mohou být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), a zejména body 4, [15], 18, 21, 34, 28 a 29 odůvodnění a čl. 3 bod 2 a články 11, 14, 15, 18 a 21 vykládány v tom smyslu, že členský stát musí na základě vnitrostátního práva stanovit, že integrované environmentální povolení (v projednávané věci IEP 2012, DPCM z roku 2014, DPCM z roku 2017) musí vždy zohlednit všechny vypouštěné látky, o nichž bylo vědecky prokázáno, že jsou škodlivé, včetně částic PM10 a PM2,5, které v každém případě pocházejí z posuzovaných zařízení? Nebo může být tato směrnice vykládána v tom smyslu, že integrované environmentální povolení (správní povolení) musí zahrnovat pouze znečišťující látky, které jsou stanoveny předem s ohledem na povahu a druh prováděné průmyslové činnosti?
- 3) Mohou být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), a zejména body 4, 18, 21, 22, 28, 29, 34, 43 odůvodnění a čl. 3 body 2 a 25 a články 11, 14, 16 a 21 vykládány v tom smyslu, že členský stát může na základě vnitrostátního práva v případě průmyslové činnosti, která způsobuje vážné a významné nebezpečí pro integritu životního prostředí a lidské zdraví, posunout lhůtu, kterou má provozovatel pro uvedení průmyslové činnosti do souladu s uděleným povolením, a to provedením opatření a činností na ochranu životního prostředí a zdraví, které jsou v něm stanoveny, přibližně o sedm a půl roku od původně stanovené lhůty a na celkovou dobu jedenáct let?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2010, L 334, s. 17.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 4. října 2022 –
AB v. Finanzamt Köln-Süd**

(Věc C-627/22)

(2023/C 15/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: AB

Žalovaný: Finanzamt Köln-Süd

Předběžná otázka

Musí být ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob⁽¹⁾, která vstoupila v platnost dne 1. června 2002 (dále jen „dohoda o volném pohybu osob“ nebo „FZA“), zejména její články 7 a 15 ve spojení s čl. 9 odst. 2 přílohy I dohody o volném pohybu osob (právo na rovné zacházení), vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž sice zaměstnanci usazení (s bydlištěm nebo obvyklým pobytem) v Německu nebo ve státech EU/EHP, kteří jsou státní příslušníci některého z členských států EU nebo EHP (včetně Německa), mohou dobrovolně požádat o zdanění daní z příjmů, do něhož se zahrnou příjmy ze závislé činnosti zdanitelné v Německu („zdanění na základě žádosti“), zejména proto, aby s přihlédnutím k výdajům (výdaje na dosažení příjmů), jakož i na základě započtení německé daně ze mzdy, která již byla odvedena jako srážková daň, obdrželi přeplatek na daní z příjmů, avšak němečtí a švýcarští státní příslušníci usazení ve Švýcarsku toto právo nemají?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 114, s. 6.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. října 2022 – JK v. Kirchliches Krankenhaus

(Věc C-630/22)

(2023/C 15/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně, odpůrkyně v odvolacím řízení a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: JK

Žalovaná, navrhovatelka v odvolacím řízení a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Kirchliches Krankenhaus

Předběžné otázky

1. Je s unijním právem, zejména se směrnicí Rady 2000/78/EHS ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, ve světle článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), slučitelné, jestliže vnitrostátní ustanovení stanoví,

že soukromá organizace, jejíž etika je založena na náboženském vyznání,

- a) může za nezpůsobilé pro zaměstnání ve svých službách považovat osoby, které před uzavřením pracovního poměru vystoupily z určitého náboženského společenství, nebo
- b) může od osob, které pro ni pracují, požadovat, aby před uzavřením pracovního poměru nevystoupily z určitého náboženského společenství, nebo
- c) může trvání pracovního poměru podmínit tím, že se osoba, která pro ni pracuje a před uzavřením pracovního poměru vystoupila z určitého náboženského společenství, do tohoto společenství vrátí,

pokud od ostatních osob, které pro ni pracují, nevyžaduje, aby byly příslušníky tohoto náboženského společenství?